

Interstiții

Gerra Orivera

răsfoiri în zenit

de timpuriu învățasem să lunec
oricărei îmbrățișări
obstinat
dădeam la o parte petale ofilite
defrișam labirinturi
să pot desena mai ușor ieșirile din matcă
păcătosul dinlăuntru
(cu voie și fără de voie)
simțea constant nevoia autorecluziunii

icarii țâșneau din mine cu o viteză amețitoare
atunci pielea mi se usca sub dogoarea bărbaților
ce nu puteau muri apoteotic
în genunile mele

labirinturi de toate nuanțele
se infiltrau interstițiilor
împătimiri responsabile a tuturor cataclismelor
precum în cer și pe pământ
date nouă
să ne hrănească veșniciile

lunecam magistral oricărei îmbrățișări
deși pulsam năpraznic în toate
marginile mele
acordau polifonic lumea erupțiilor

iele nebune
dansau până ridicau praful magiei
din oasele mele

învățam să adun din toate
perfectiunea
ușor
precum respirația tuturor morților

din pupilă